

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobců: **a) Mgr. S. K., a b) Ing. F. K.,** oba zast. JUDr. Šárkou Plocarovou Ph.D., advokátkou se sídlem Plachého 31, Plzeň, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni**, se sídlem Radobyčická 465/12, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2010, č. j. ZKI-O-48/375/2009, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **J. L.,** v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 2. 2012, č. j. 30 A 18/2010 - 81, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 11. 1. 2010, č. j. ZKI-O-48/375/2009, a jemu předcházející rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Sušice, ze dne 27. 10. 2009, č. j. OR-22/2009-431, a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

V kasační stížnosti stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který odůvodnil tím, že oba správní orgány postupovaly v řízení o opravě chyby v údajích katastrálního operátu v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, uplatnily svoji pravomoc pouze k těm účelům, k nimž jim byla tato pravomoc na základě zákona a v jeho rozsahu svěřena, šetřily práva nabytá v dobré víře a na základě platné právní úpravy, jakož i oprávněné zájmy dalších osob. Možnou újmu spatřuje stěžovatel v tom, že lze až do vlastního pravomocného ukončení řízení o kasační stížnosti pochybovat o zákonnosti postupu orgánu veřejné správy. Odkladný účinek by měl být kasační stížnosti přiznán s ohledem na právní jistotu týkající se vlastnických práv k nemovitostem, neboť jeho nepřiznání by se mohlo nepřiměřeným způsobem dotknout nabytých práv třetích osob, jejichž práva k nemovitostem byla zapsána na základě listin doručených katastrálnímu úřadu a potvrzují jejich vlastnictví.

Žalobci ani osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užijí přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Tvrzení stěžovatele, kterými odůvodňuje nutnost přiznání odkladného účinku, jsou však zcela nekonkrétní a obecná, když zejména poukazují na splnění základních zásad správního řízení. Stěžovatel žádným způsobem nespecifikuje, jak konkrétně by se v projednávané věci mělo nepřiznání odkladného účinku dotknout nabytých práv a znamenat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám.

Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil. V nyní posuzované věci tomu ovšem stěžovatel nedostál. Ke svým navíc velmi obecným tvrzením vztahujícím se k odkladnému účinku nenabídl stěžovatel kasačnímu soudu jediný důkaz. Nejvyšší správní soud z tohoto důvodu vyhodnotil, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo kasační stížnosti možno odkladný účinek přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu